

Her er ein samtale mellom den austlandske storbonden Haralder Éríksson og sonen Éríker Haraldsson ein gong omkring 1450:

Faðir:

Nú Éríker, hwað havið ið gjórt i dag, þú og Gunnar? Hávið ið gjort mykjið gaðið? Því at um þið havið þeð, þá færðu djúfing, weistu.

Sonr:

Nei, nei, pápe, mi hávom intji djórt nogo gaði, mi. Mi wárom bara uppe í ásnom henne, og der sågom mi ein mann sum háe drepi ein æfg som han stó og fíádde.

Faðir:

Hwað seigir ðu, drenger, stóð hann og **fíádde** æfdjin? – Nei, þe gjófe hann sannlia intji, han **fíó** æfdjin! Og láttu mig inkji oftare høyre sowófið bånamálf frá ðér! – Men hwáre war ðe ði såguð ðenna mannin, seigir ðu?

Sonr:

Jau, pápe, han stó under tátje á sætrabúinne wáre.

Faðir:

Under tákje, hwað er nú þetta, kanstu intje a taða reint? Nú skal eg taka eit ták – þetta er eit **ták**, so mykjiðu weist'e! Men þeð sum er á sætrabúðinne wáre, þeð er **þák** - og nú skaltu segja **þák**!!

Sonr:

þþþák!!

Omsetjing:

Far:

No Erik, kva har de gjort i dag, du og Gunnar? Har de gjort mykje gale? For om de har det, så får du juling, veit du!

Son:

Nei, nei, pappa, me har ikkje gjort noko gale, me! Me var berre oppe oppe i åsen her, og der såg me ein mann som hadde drepe ein elg som han stod og flådde.

Far:

Kva seier du, gut, stod han og **flådde** elgen? – Nei, det gjorde han sanneleg ikkje, han **flo** elgen! Og lat du meg ikkje oftare høyre sovore barnemål frá deg! – Men – kvar var det de såg denne mannen, seier du?

Son:

Jau, pappa, han stod under taket på seterbua vår.

Far:

Under taket, kva er no dette? Kan du ikkje å tale reint? No skal eg take eit tak – dette er eit **tak**, så mykje du veit det! Men det som er på seterbua vår, det er **þak**, og no skal du seie **þak**!

Son:

þþþak!!